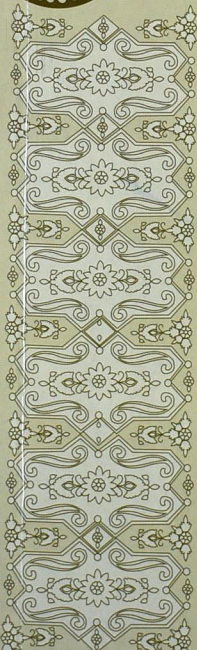
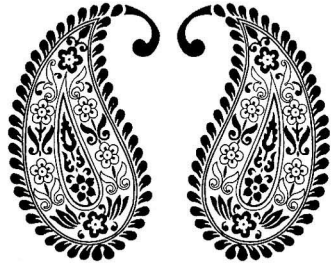

AŞIQ ŞEİRİ

AŞIQ ŞEİRİ

Aşıq şeiri

Bakı, "Altun Kitab", 2007, 112 səh.

Törtibçi *Məhərrəm Qasımlı*
Rəssam *Şəlalə Rüstəмова*

Titul səhifəsində xalçaçı-rəssam Kamil Əliyevin
naxışlarından istifadə olunmuşdur.

"Şifahi xalq ədəbiyyatı"
nəşr seriyasının məsləhətçisi
professor Məhərrəm Qasımlı

© ALTUN KİTAB

Əlaqə telefonları: 431 03 45, 431 51 76

Kağız formatı 60x84 116, 7 çap vərəqi, Tiraj 600
"OKA-Ofset" mətbəəsində çap olunmuşdur.

Mündəricat

QURBANİ

<i>Gəraylılar</i>	
Dolana-dolana	9
Aldatdı məni	10
Dilbər	11
<i>Qoşmalar</i>	
Dəyər sənə	12
Qal indi	13
Bənövşəni	14
Ayrı	15

AŞIQ ABBAS TUFARQANLI

<i>Gəraylılar</i>	
Əylənməz	16
Könlüm	17
Eyləsin	18
Vaxtdı	19
<i>Qoşmalar</i>	
Bəyənəmz	20
Olmaz	22
Pəri	23
Sənə qurban	24
Dərbəndin	25
Yandırar	26

XƏSTƏ QASIM

<i>Gəraylılar</i>	
Dünya	27
Yoxdu?	28

<i>Qoşmalar</i>	
Alınca	29
Saz ola	30
Olmaz	31
Yar olmaz	32
Yaxşısı	33
Aşnalığı	34
Eylər-eylər	35
Yaymur	36

AŞIQ VALEH

<i>Gəraylılar</i>	
Eylə	37
<i>Qoşmalar</i>	
Yaxşısı	38
Deyilmi?	39
Olsun	40

AŞIQ ALI

<i>Gəraylılar</i>	
Yalan oldu	41
<i>Qoşmalar</i>	
Dolandırn	42
Bənzərsən	43
Nə qaldı	44
Ağrı dağı	45
<i>Deyişmələr</i>	
Meydana gəl	46
Uludu	48

ŞƏMKİRLİ AŞIQ HÜSEYN

<i>Gəraylılar</i>	
Üstünə	50
Layıqdi	51

<i>Qoşmalar</i>	
Məndən	52
Sarı gül	53
Oynasın	54

Təcnislər

On beş il	55
-----------------	----

AŞIQ ƏLƏSGƏR

<i>Gəraylılar</i>	
Xoş gəldin	56
Ceyran	57

Qoşmalar

Dəyməmiş	58
Düşərsən	59
Dağlar	60
Gərəkdi	62
Sarıköynək	63
Görmədim	64

Təcnislər

Ayağa Qarqar	65
Ay üzə, üzə	66
Narın üz	67
Həmayil eylə	68

AŞIQ MUSA

<i>Gəraylılar</i>	
Bir gün	69
Telli sazın	70

AŞIQ QURBAN AĞDABANLI

<i>Gəraylılar</i>	
Könlüm	71

<i>Qoşmalar</i>	
Çətindi	72

MOLLA CUMA

<i>Gəraylılar</i>	
Qabağında	73
Zülfün	74

ÇOBAN ƏFQAN

<i>Gəraylılar</i>	
Nome gəlibdir	75
İnciməzmi?	76

ŞIRVANLI AŞIQ BİLAL

<i>Gəraylılar</i>	
Kəklik	77
Gəlginən	78
Neyləsin?	79

AŞIQ HÜSEYN BOZALQANLI

<i>Gəraylılar</i>	
Geyindi	80
Başına dolandığım	81
<i>Qoşmalar</i>	
Bu gün	82
Yaxşıdır	83
<i>Təcnislər</i>	
Ya dəyə	84

XƏYYAT MİRZƏ

<i>Qoşmalar</i>	
Gözəl qız	85

Gəlməsin	86
Şirin-şirin	87

AŞIQ ŞƏMŞİR

<i>Qoşmalar</i>	
Yaraşmaz	88
Yadıma düşdü	89
Kimi	90
Dəyməz	91

AŞIQ BƏHMƏN GÖYÇƏLİ

<i>Qoşmalar</i>	
A dağlar	92
Yadıma düşdü	93

NÖVRƏS İMAN

<i>Qoşmalar</i>	
Dağlar	94
Olmaz	95
Səni	96

AŞIQ HÜSEYN CAVAN

<i>Gəraylılar</i>	
Var olsun ellərin sənin	97
<i>Qoşmalar</i>	
Oğul	98
Dünyada	100
Var	101

AŞIQ MİKAYIL AZAFLI

<i>Gəraylılar</i>	
Qurban olum	102

<i>Qoşmalar</i>	
Ana	103
Ata	104
Amandır	105
Elsiz olmasın	106

AŞIQ KAMANDAR

<i>Qoşmalar</i>	
Yamanlığa uymadım	108
Azərbaycan	109

AŞIQ ƏKBƏR

<i>Qoşmalar</i>	
İnsan	110
Çoban dağında	111

DOLANA-DOLANA

Alçaq yerdən duman qalxar
Dağı dolana-dolana.
Göy üzünü bulud alar
Mahı¹ dolana-dolana.

Kimi ağa, kimi nöker,
Nöker olan cəfa çəkər.
Bülbül ağlar, qan-yaş tökər
Bağı dolana-dolana.

Qurbani murada yetdi,
Canan gəldi burdan ötdü,
Nobat gəldi, mana yetdi,
Saqi dolana-dolana.

¹Mah - klassik poeziyada gözəlin surətinə işarədir.

ALDATDI MƏNİ

Ay ağalar, ay qazılar,
Yar yaman aldatdı məni.
Əl atdım yarın dəstinə,
Yar kənara atdı məni.

Tor qurdum çeşmim gölünə,
İlişdi sonam telinə,
Düşdüm dilbilməz əlinə,
Aldı, ucuz satdı məni.

Qurbanidi mənim adım,
Adəm atadı bünyadım¹,
Çahar atdım, şeş oynadım,
Yenə fələk uddu məni.

¹ Bünyad - əsas, özül, təməl

DİLBƏR!

Durum dolanım başına,
Aşiqindən küsən dilbər!
Gözlərini dik gözüme,
Nə mən dinim, nə sən dilbər!

Mina qəddin zəbərəcəddi,
Nə desən cana minnətdi,
El köçüb, otaq xəlvətdi,
Gəlsin alam busən, dilbər!

İtirmişəm maralımı,
Bir sinəsi yaralımı,
Gündüz səbri qaralımı,
Gecə yuxum kəsən dilbər!

Qurbani özünə bəydi,
Yar həsrəti qəddim əydi,
Nə dedim xətrinə dəydi,
Bu mən dilbər, bu sən dilbər!

¹ Zəbərəcəd - zümrədə bənzəyən qiymətli daş

DƏYƏR SƏNƏ

Sallana-sallana gedən Salatın,
Gəl belə sallanma, göz dəyər sənə,
Al-yaşıl geyinib qarşıda durma,
Yayın bəd nəzərdən, söz dəyər sənə.

Getmə, getmə, görüm kimin yarısan,
Hansı tuxtəvərin vəfadarısan?
Kölgədə bəslənmiş quzey qarısan,
Səhərin yelləri tez dəyər sənə.

Qurbani der: heç kəs yarın öyməsin,
Düymələ yaxanın çarpaz düyməsin,
Dəstələ zülflərin, yerə dəyməsin,
Yollar qubarlanar, toz dəyər sənə.

QAL İNDİ

Ayrı düşdüm vətənimdən, elimdən, ✓
Başı çənli, qarlı dağlar, qal indi!
İçən ölməz dərdə dərman suyundan,
Axar sular, tər bulaqlar, qal indi!

Bivəfasan, mən görmədim vəfanı,
Çox çəkmişəm sənin cövrü cəfanı,
Məndən sonra rəqib sürər səfani,
Fərş döşəli ağ otaqlar, qal indi!

İlqarsızsan, vəfan yoxdu dünyada,
Dostunun sirrini verirənsən yada,
Şamamanı dərdirənsən xoryada,
Səbzə bostan, sarı dağlar, qal indi!

Qurbaniyəm, yəqin oldu sözlərim,
Eşq əlindən kabab istər gözlərim,
Qan tökürsən qürbət eldə, gözlərim,
Ağla, canan deyib ağla, qal indi.

BƏNÖVŞƏNİ

Başına döndüyüm, ay qeşəng pəri,
Adətdi, dərərlər yaz bənövşəni.
Ağ, nazik əlinlə dər, dəstə bağla,
Tər buxaq altında düz bənövşəni!

Tanrı səni xoş camala yetirmiş,
Səni görəndə aşiq ağlın itirmiş,
Mələklərimi dərmiş, göydən gətirmiş?
Heyif ki, dəriblər az bənövşəni.

Başına döndüyüm, bağa gəl, bağa,
O gözəl hüsnündən bağa nur yağa,
Dəstə-dəstə dərib taxar buxağa,
Bənövşə qız iylər, qız bənövşəni.

Qurbani der: könlüm bundan sayırdı,
Nə etmişəm yarım məndən ayırdı,
Ayrılıqımı çəkib, boynu əyirdi,
Heç yerdə görmədim düz bənövşəni.

AYRI

Səhər bülbülləri nə fəğan cəylər,
Düşərsə güzarı çəməndən ayrı.
Səhər-səhər qönçəsindən ayrılan
Şəqaiqlər¹ gülməz səməndən ayrı.

Yanında dayanan yoldaşların var,
Sırrını saxlayan sirdaşların var,
Sənin elin, günün, qardaşların var,
Mənim kimsəm yoxdu, yar, səndən ayrı.

Dedim, pəri, nə elərsən mehpara²,
Mənim həsrət gözüm heç uymaz xara³,
Bir qətrə yaş tökdün, bir də dübara,
Əqiqdən⁴, yaqutdan, yəməndən ayrı.

Qurbani der: məgər axır zamandı?
Sevgi sevgisindən ayrı yamandı,
Bağrım dəlik-dəlik, sinəm peykandı⁵,
Mənim üzüm gülməz vətəndən ayrı.

¹ Şəqaiq - lələgülü, xoruzgülü

² Mehpara - ay parçası

³ Xar - tikan

⁴ Əqiq - müxtəlif rənglərə çalan mineral, qiymətli daş

⁵ Peykan - ilkin mənada: oxun dəmir ucluğu, klassik poeziyada: yarın kirpikləri

ƏYLƏNMƏZ

Duman, gəl get bu dağlardan,
Bahar gəldi, qar əylənməz.
Bu dünya bir bivəfadi,
Gözəldə ilqar, əylənməz.

Gözəlin qaşığı qaradı,
Bayqunun¹ meyli haradı?
Bu dünya karvansaradı,
Hər gələn qonar, əylənməz.

Abbas deyər hac olanda,
Kəbəyə merac olanda,
Doğru yolda kəs olanda,
Namus gedər ar əylənməz.

KÖNLÜM!

Nə ağlarsan, nə sızlarsan,
Bir dərdi beş olan könlüm!
Axırda zünnar¹ bağlarsan,
Qəmə yoldaş olan könlüm!

Bir yar gəlir obasından,
Alım dərdü-bəlasından,
Çərxi-fələk badasından
İçib sərxoş olan könlüm!

Abbas ağlar arsız-arsız,
Dünya olub etibarsız,
Deyirdin dözərəm yarsız,
Döz, bağı daş olan könlüm!

254944

¹ Zünnar - xristian keşişlərin bellerinə bağladıkları qurşaq.
"Zünnar bağlamaq" - İslamdan dönmək, xristian olmaq
mənasında işlənir.

¹ Bayqu - "bayquş" sözünün arxaik forması

EYLƏSİN

Duman, gəl get bu dağlardan,
Dağlar taza bar eyləsin.
Nə gözlərim səni görsün,
Nə könlüm qubar eyləsin.

Haşa¹, sevdiciyim haşa,
Deyilənlər gəldi başa,
Bir yandan özün tut daşa,
Bir yandan el car eyləsin².

Abbas ağlar zarı-zarı,
Getməz könlünün qubarı,
İlqarından dönmə yar
Tanrı tezbazar eyləsin.

¹ Haşa - Allah eləməsin, Allah göstərməsin.

² Car eləmək - car çəkmək (çağırmaq)

VAXTIDI

Budu gəldi bahar fəsti,
Dağların lala vaxtıdı.
Açılbıdı qızılgülər,
Bülbülün bala vaxtıdı.

Bülbüllər dolanır bağı,
Bir xəlvət eylə otağı.
Sənə qurban olum, sağrı¹,
Mey ver piyala vaxtıdı.

Mən Abbasam boyu bəstə,
Dərdindən olmuşam xəstə,
Al başımı dizin üstə,
Çək yataq, layla vaxtıdı.

¹ Sağrı - saqi, şorab paylayan

BƏYƏNMƏZ

Ay həzərat, bir zəmanə gəlibdi,
Ala qarğa şux tərhanı bəyənmez.
Oğullar atanı, qızlar ananı,
Gəlinlər də qaynananı bəyənmez

Adam var ki, getməyəsen işinə,
Adam var, geyinər pustinən dəri,
Adam var ki, ayran tapmaz aşına,
Dindirərsən, yağlı nanı bəyənmez.

Adam var, dağları gəzir sərsəri,
Adam var, geyinər pustinən dəri,
Adam var, mərfətdən yoxdu xəbəri,
Adam var, soltanı, xanı bəyənmez.

Adam var, dolanar səhranı, düzü,
Adam var, döşürər güllü, nərgizi,
Adam var, geyməyə tapamaz bezi,
Adam var, al geyər, şalı bəyənmez.

Adam var, çox işlər eylər irada,
Adam var ki, yetə bilməz murada,
Adam var ki, çörək tapmaz dünyada,
Adam var, yağ yeyər, balı bəyənmez.

Adam var ki, adamların naşığı,
Adam var ki, anlamazdı, naşığı,
Adam var ki, heyvan ondan yaxşıdı,
Dindirərsən, heç insanı bəyənmez.

Adam var, dəstinə verərsən güllər,
Adam var, gözünə çəkərsən millər,
Tufarqanlı Abbas, başına küllər,
Nə günə qalmısan, qarı bəyənmez.

OLMAZ

Özündən kiçiyi işe buyurma,
Sözün yerə düşər, heç miqdar olmaz.
Hər nə ki kar görsən, öz əlinlə gör,
İnsan öz işində cəfakar olmaz.

Özündən böyüyün saxla yolunu,
Düşən yerdə soruş ərzi-halını,
Amanat, amanat qonşu malını,
Qonşu yox istəyən özü var olmaz.

Soruşun, qul Abbas, halın necədi?
Gündüzlərin ay qaranlıq gecədi.
Sərv ağacı hər ağacdən ucadı,
Əsli qıtdı, budağında bar olmaz.

PƏRİ

Nə gülərsən mənim kimi güləncə,
Sən mənə güləncə dərdə gül, Pəri!
Alişan otaqda, gülsən bağçada,
Süsəni, sünbülü dərdə gül, Pəri!

Səninlə gəzirdik Təbrizdə bağı,
Sınəmə çəkirsən dağ üstəndə dağı,
Bəndə saldın mənim kimi dustağı,
Çox məni qoyubsan darda, gül, Pəri!

Abbas gətirildi dar ayağına,
Xınatək yaxıldım yar ayağına,
Yoxsulu çəkərlər var ayağına,
İndi mənim kimi mərdə gül, Pəri!

SƏNƏ QURBAN

Qadasın aldığım, nədən məlulsan?
 Əgər lal isənsə, dil sənə qurban!
 Gümüş neşter ilə tökdün qanımı,
 Nazik əllərinlə sil, sənə qurban.

Mal gedər otlayar dağın içində,
 Piltə şölə verər yağın içində,
 Bağbanı dindirdim bağın içində,
 Dedi: süsən, sünbül, gül sənə qurban.

Başına döndüyüm, gözləri xəndan,
 Turunclar¹ baş verib çıxıb yaxandan,
 Dedim: gözəl, bir busə ver o xaldan,
 Acıqlandı, dedi: al, sənə qurban.

¹ Turunc - narınc, xoşiyli sitrus meyvəsi

DƏRBƏNDİN

Ay camaat, gəlin tərif eləyim,
 Nə əcəb düşübdü yeri Dərbəndin.
 İskəndər əlidə olub bərqərar,
 Çəkilibdi bürcə, barı Dərbəndin.

Mən gəlmişdim bu Dərbənddə qalmağa,
 Bir tülək tərəlanı ələ salmağa,
 Düşməni öldürməyə, qisas almağa,
 Qoçaq olur igidləri Dərbəndin.

Dərbənd dedikləri bağçadı, bağdı,
 Alt yanı dəryadı, üst yanı dağdı,
 Abbas deyər: əcəb meyvəsi çağdı,
 Xəstəyə şəfadi narı Dərbəndin.

YANDIRAR

Bəd övladı əzəl başdan tanıram,
 Çör-çöp yığar, yad ocağın yandırar.
 Səhər durar ar-namusun gözləməz,
 Suyu tökər, öz ocağın söndürər.

Ulğun cuşa gəlsə, köpük yağ olmaz,
 Söyüd bar gətirsə, bağça, bağ olmaz,
 Zibil təpə olsa, küllük dağ olmaz,
 Yel əsəndə alçaqlara yendirər.

Abbas bu sözləri deyər sərindən,
 Arxı vurun, suyu gəlsin dərinəndən,
 Söz bir olsa, dağ oynadar yerindən,
 El bir olsa, zərbi kərəm sındırar.

DÜNYA

Gəl bir səndən xəbər alım,
 Süleymandan qalan dünya.
 Əzəli gül kimi açıb,
 Axırında solan dünya.

De görüm nəyə talıbsan',
 Dərsini kimdən alıbsan?
 Neçə min yol boşalıbsan.
 Neçə min yol dolan dünya.

Xəstə Qasım qalıb naçar,
 Bu sirri bəs kimlər açar?
 Gələn qonar, qonan köçər,
 Hey salarsan talan dünya.

¹ Tələb - tələbi olan

YOXDU?

Ay qəsrdə duran gözəl,
Niyə təksən, elin yoxdu?
Niyə pozğundu tellərin,
Əl şanada, telin yoxdu?

Mən gəlirdim dağdan-daşdan,
Sinəm yanır qəm-ataşdan,
Ayrılmısan yaşılbaşdan,
Tək sonasan, gülün yoxdu?

Gəl dərdin Qasıma söylə,
Bağrımın başını teylə,
Qonağa xoş gəldin eylə,
Yoxsa lalsan, dilin yoxdu?

ALINCA

Ay ariflər, bir tərланım uçubdu,
Sağ əlimdən sol əlimə alınca.
Onu tutan xeyrü-bəhrin görməsin,
Mən yazığın naləsi var dalınca.

Gümüş kəmər bağlayıbdı belinə,
Danışdıqca mail oldum dilinə,
Gül uzatdım nazlı yarın əlinə,
Canım aldı, gülü məndən alınca.

Alimdən dərs aldım əlif-bey üçün,
Sürəhilər düzülübdü mey üçün,
Dəli könül, qəm çəkirsən nə üçün?
Qəmli günün şad günü var yanınca.

Xəstə Qasım vədə verdi yüz ilə,
Yaşılbaşlar göldən-gölə düzülə.
Bir igid ki, qatarından üzülə,
Ölüm yeydi, bu dünyada qalınca.

SAZ OLA!

Usta, məni gözlərinə fəda qıl,
Səndən saz istərəm, amma saz ola!
Dindirəndə imran dillə danışa,
Şeyda bülbüllər tək xoşavaz ola!

Yamanı yamana, yaxşını mərdə,
Tərifini edim hər düşən yerdə,
Dolaşmaya simlər, vurmaya pərdə,
Gözəllər tək onda işvə, naz ola!

Xəstə Qasım, sözüm söylərəm əyan,
Elə car eylərəm, bəyanbəbəyan.
Qiymətin soruşsan, tamam on tükən,
Nə ondan çox ola, nə də az ola!

OLMAZ

Adam oğlu, mərifəti dürtüst bil,
Yol ərkan bilənin yeri dar olmaz.
Sırrını söyləmə hər yetən yada,
Bivəfa dilbərdə etibar olmaz.

Atırsan oxunu, səhraya atma,
Gecələr yatanda duasız yatma,
Halal dövlətinə sən haram qatma,
Bu dünya malından sənə var olmaz.

İgid gərək mürvətini atmaya,
Qəflət yuxusunda qafil yatmaya,
Bir oğul ki, böyük sözün tutmaya,
O kimsədə namus, qeyrət, ar olmaz.

YAR OLMAZ

Dəli könül, nə divanə gəzirsən,
Bivəfa dilbərdən sənə yar olmaz.
Düz çıxılmaz ilqarı, əhdi-peymanı,
Hərcaşıda namus, qeyrət, ar olmaz.

Üz vermə nadana, sırr vermə pisə,
Axır qəlbin ya inciye, ya küsə,
Ot bitər kök üstə, əsli nə isə,
Yovşan bəsləməklə çəmənzar olmaz.

Vəfaliyə əmək çəksən itirməz,
Bədəsil nəsihət, öyüd götürməz,
Qabaq tağı tər şamama bitirməz,
Göy söyüddə heyva olmaz, nar olmaz.

Təklif olunmamış bir yerə varma,
Nər olmaz meydanda hər bığburma,
Seyrağib adama sən yaxın durma,
Xain çıxar, onda düz ilqar olmaz.

Xəstə Qasım günü keçmiş qocadı,
Gələn bəzircandı, gedən xocadı,
Sərv ağacı hər ağacdən ucadı,
Əsli qıtdı, budağında bar olmaz.

YAXŞIDI

Dəli könül, məndən sənə əmanət,
Demə bu dünyada qalım yaxşıdı.
Bir gün olar, qohum-qardaş yad olar,
Demə ulusum var, elim yaxşıdı.

Bir məclisə varsan, özünü öymə,
Şeytana bac verib, kimsəyə söymə,
Qüvvətli olsan da, yoxsulu döymə,
Demə ki, zorluyam, qolum yaxşıdı.

Qoçaqdan olubsan, qoçaq olgunan,
Qadadan, baladan qaçaq olgunan,
Aşıq ol, comərd ol, alçaq¹ olgunan,
Demə varım çoxdu, pulum yaxşıdı.

Xəstə Qasım kimə qılsın dadını,
Canı çıxsın, özü çəksin odunu,
Yaxşı igid yaman etməz adını,
Çünki yaman addan ölüm yaxşıdı.

¹ Alçaq - təvazökar mənasındadır

AŞNALIĞI

Ay ağalar, gəlin sizə söyləyim,
 Əzəl yaxşı olar, yar aşnalığı.
 Sən sevəsən, yarın səni sevməyə,
 Olar bülbül ilə xar aşnalığı.

Bağban odur zəhmət çəkə, əlləşə,
 Saldığı bağ çiçəkləşə, gülləşə.
 Əgər gücsüz güclü ilə gülləşə,
 Olar tərhan ilə sar aşnalığı.

Xəstə Qasım qəm əlindən məst ola,
 Əhli-dərviş xırçasında pust ola,
 Bir adam ki, loxma ilə dost ola,
 Olar yağış ilə qar aşnalığı.

EYLƏR-EYLƏR

Bir elə kişinin tut ətəyindən,
 Bil sənə imdadı ol eylər-eylər.
 Zərrəcə üstündə olsa nəzəri,
 Yerdən daş götürsən, ləl eylər-eylər.

Böhtan demə, böhtan tutar adamı,
 Qul eylər, bazarda satar adamı.
 Cəhənnəm odundan betər adamı,
 Yoxsulluq yandırır kül eylər-eylər.

Aqıl insan deməz hər gördüyünü,
 Daldalar düşməndən vay dərdiyini,
 Görməzsən nakəsin pay verdiyini,
 Versə də, töhmətin bol eylər-eylər.

Xəstə Qasım deyər sözün bu başdan,
 Pay umma qohumdan, yaddan, qardaşdan,
 Özün əmək çəksən, su çıxar daşdan,
 Əridər dağları yol eylər-eylər.

YAYINUR

Bir gözəlin camalına mayılam,
Nə müddətdir gözəl məndən yayınur,
Mən qurbanam ağ üzündə o xala,
Zənəxdanın şöləgahı yayı nur.

Xəstə könlüm yar bəsləmiş, həmdərdi,
Dərdbilməzə demək olmaz həm dərdi,
Bir igidin yaxşı olsa həmdərdi,
Qışı nurdur, yazı nurdur, yayı nur.

Xəstə Qasım bu ləzgini yaratar,
Çətin gündə çətin səni yar atar,
Üz çevirsə, müjgan oxun yar atar,
Əli nurdur, oxu nurdur, yayı nur.

EYLƏ!

Alçaqlı, ucalı dağlar,
Halal eylə, hümmət eylə!
Qarşı-qarşı duran bağlar,
Halal eylə, hümmət eylə!

Köçüm gedir düzlərindən,
Dövrən sürdüm sizlərinən,
Neçə gəlin, qızlarınan,
Halal eylə, hümmət eylə!

Valeh gedir bir murada,
Sığınbıdı minbir ada.
Ya gələ, ya gedə bada,
Halal eylə, hümmət eylə!..

YAXŞIDI

Yol keçibən ziyarətə gedənlər,
 Bir yetimi sevindirmək yaxşıdı.
 Nə lazımdı zəhmət çəkib yol getmək,
 Ac, çıpağı geyindirmək yaxşıdı.

Mən bilirəm şöhrət üçün gedirlər,
 Uzun yollarını gödək edirlər,
 Axır gəlib fəqərəni didirlər,
 Düz insanın xeyrin desək yaxşıdı.

Valehəm mən, düzdü vəfam, ilqarım,
 Bir kimsəyə yoxdu mənim azarım,
 Qismət olsa mənə öz Zərnigarım,
 Zər-zibaynan sevindirirəm yaxşıdı.

DEYİLMİ?!

De, necə şad olum bu aləmdə mən,
 Dünya fani, insan mehman deyilmi?
 On səkkiz min böyük sirlı dəryalar,
 Başdan-başa dolu al qan deyilmi?

Tarixin cəryanı bizə yan verir,
 Zalıma, cəllada qüvvət, qan verir,
 Fağır-füqəralar vaxtsiz can verir,
 Zamana yoxsula düşməni deyilmi?

Zalımı şah edir bimürvət fələk,
 Zülmünü görəndə deyir: mübarək!
 Qoymayır aləmdə biz də gün görək,
 İnsana zülm edən insan deyilmi?!

Valeh necə dözsün belə möhnətə,
 Təriq əhli düşər olub möhnətə.
 Neçə piranələr gəlib minnətə,
 Qamçı altı cismi üryan deyilmi?

OLSUN

Telli sazım, səni məndən eyləyən,
 Ömür boyu bu aləmdə xar olsun.
 Gəlməsin baharı, açmasın gülü,
 Fəryad etsin, qəlbi ahü-zar olsun.

Kimsəsi olmasın qəlbin dindirə,
 Yeddi yerdən başı keçsin kəndirə,
 İstəkli balası düşsün təndirə,
 Könül mülkü boran olsun, qar olsun.

Yüz il xəstə yatsın, cismi ölməsin,
 Ürəyi şad olub, üzü gülməsin.
 Həkimlər, loğmanlar dərddin bilməsin,
 Gözləri kor, qulaqları kar olsun.

Aşiq Valeh nə bəlaya tuş oldu,
 Bahar fəslə çovğun, boran, qış oldu,
 Sərsəm etdi səri çəşqinhuş oldu,
 Nəmərdə nifrəti eldə car olsun.

YALAN OLDU

Yar yanında günahkaram,
 Doğru sözüm yalan oldu.
 Yeriş etdi qəm ləşkəri,
 Könlüm şəhri talan oldu.

Bax bu qaşa, bax bu gözə,
 Yandı bağrım, döndü közə,
 Keçən sözü çəkmə üzə,
 Keçən keçdi, olan oldu.

Aşiq Alı sənə qurban,
 Gəl eylə dərdimə dərman,
 Uçdu getdi tülək tarlan,
 Sarda kəklik alan oldu.

DOLANDIRI

Ay ağalar, gəlin sizə söyləyim,
Dövlətli malını el dolandır.
Kəsilibdi hörmət, yoxdu məhəbbət,
Yəqin bu dünyanı pul dolandır.

Bu dünyanın şərəbindən içməyən,
Karvan olub, haqq yolundan keçməyən,
Evdə arvadına sözü keçməyən,
İndi koxa olub, el dolandır.

Aşiq Alı deyər: halım pərişan,
Ağ üzündə qoşa xallar hər nişan,
Binamus qohumdan namuslu düşman,
Öldürsə, qəbrimə gül dolandır.

BƏNZƏRSƏN

Süsənli, sünbüllü, tər bənövşəli,
Yaylaq, bizim yaylaqlara bənzərsən.
İçən olmaz abi-kövsər suyunu,
Bulaq, bizim bulaqlara bənzərsən.

Cənnət olur bizim yerin bu çağı,
Ağ lavaşı, kərə yağı, qaymağı,
Qızlar dəstələnib gəzər oylağı,
Oylaq, bizim oylaqlara bənzərsən.

Ket dağı, Əyricə, Daşkənd baxarı,
Ağ sürülər Sarıyaldan yuxarı,
Var bizim suların ecəb axarı,
Çaylaq, bizim çaylaqlara bənzərsən.

Alının gəzdiyi üç gözəl dərə,
Şəqaiq, Çiçəkli xoş gözəl dərə.
Şahdağdan görünür Başgözəldərə,
Üç dağ, bizim o dağlara bənzərsən.

NƏ QALDI

Gəşt elədim, bu dünyanı dolandım,
Əllini keçirdim, yüzə nə qaldı.
Ayaq getdi, əl gətirdi, diş yedi,
Baxmaqdan savayı gözə nə qaldı.

Ölüm haqdı, çıxmaq olmaz əmirdən,
İpək tora həlqə salma demirdən,
Aydı, gündü gəlib keçər ömürdən,
Tələsirik, görək yaza nə qaldı.

Hər yana baxıram hava məxsuşdu,
Gəzdiyim oylaqlar yadıma düşdü.
Eşidərsiz Aşiq Alı da köçdü,
Sındı telli sazi, təzə nə qaldı.

AĞRI DAĞI!

Havalanıb ərş üzünə qalxıbsan,
Dağların sərdarı, nər Ağrı dağı!
Payızın, baharın olur zimistan,
Səndən əskik olmaz qar, Ağrı dağı!

Ətəyində xan atdanır, xun düşür,
Böyük adın mahallara ün düşür,
Hər dağdan irəli sənə gün düşür,
Nə vaxtı açılar dar, Ağrı dağı!

Səkkizi rizvandı cənnətin bağı,
Neçə xanası var, neçə otağı,
Nuh gəmisini, peyğəmbərin bulağı,
Səndə çox nişana var, Ağrı dağı!

Göstərdin cahanı necə sirt idi,
Tozun qalxdı İrəvanı bürüdü,
Axşamüstü hər tərəfdən yeridi,
Batırdı ölkəni pır, Ağrı dağı!

Əvvəl səndə olub Rüstəm pəhləvan,
Gəzib şahi-mərdan nişanbanışan,
Aşiq Alı təəccübdü hər zaman,
Yarın qardı, yarın nar, Ağrı dağı!

MEYDANA GƏL

Aşiq Yiğbal

Kəndinə aşığam deyən,
 Aşıqsan, meydana gəl.
 Namərd girməz meydanıma,
 Mərd ol, mərdanə gəl.
 İgid olan kəndisini
 Öyməyi layiq deyil,
 Al əlinə çunqurunu,
 Bu cəngi-dövrana gəl.

Aşiq Alı

Mən dəryayam, sən adasan,
 Axır sən ümməna gəl.
 Mən danışım, sən qulaq ver,
 Mərifət qanana gəl.
 Sən satansan, mən alanam,
 Açıgənən dükənini,
 Malını nadana satma,
 Matahım alana gəl.

Aşiq Yiğbal

Mən Yiğbala bir salam ver,
 Soruşum, halın görüm.
 Həqiqət, haqq aşığısan,
 Söylə kamalın görüm.
 İncil, Zəbur, Tövrat, Quran...
 Göstər kitabın görüm.
 Dostum əgər bütperəstsən,
 Bu nari-pirana gəl.

Aşiq Alı

Adımdı Aşiq Alı,
 Fərzü sünnet qılıram.
 "Əlif" Allahın adı,
 "Tey" təbərək, qəni Allah,
 Ona səcdə qılıram.
 Xilqətim Adəm atadı,
 Sən xaki-yeksana gəl.

ULUDU

Aşiq Yığbal

O nədi ki, otuzunda cavandı?
 On beşində çox böyükdü, uludu?
 O nədi ki, dili iki, sirri bir?
 Hansı dərya hər dəryadan doludu?

Aşiq Alı

O aydı ki, otuzunda cavandı,
 On beşində ululardan uludu,
 O qələmdi, dili iki, sirri bir,
 Elm dəryası hər dəryadan doludu.

Aşiq Yığbal

O nədi ki, üç ay dağlar bürünür?
 O nədi ki, əl dəyməmiş hörünür?
 O nədi ki, əmanətən verilir?
 O nədi ki, o da onun gülüdü?

Aşiq Alı

O qardı ki, üç ay dağlar bürünür,
 O könüldü, əl dəyməmiş hörünür.
 O uruhdu əmanətən verilir,
 İlqar, iman diriliyin gülüdü.

Aşiq Yığbal

O nədi ki, haqq yanında nahaqdı?
 O nədi ki, yerə, göyə dayaqdı?
 O kimdi ki, yatmayıbdı, oyaqdı?
 Aşiq Yığbal hər elmdən halıdı.

Aşiq Alı

O, böhtandı, haqq yanında nahaqdı,
 Haqq nəzəri yerə, göyə dayaqdı.
 Haqq özüdü, yatmayıbdı, oyaqdı,
 Bu sözləri açan Aşiq Alıdı.

ÜSTÜNƏ

Nazlı yarın gül yanağı
Yaraşıbdı xal üstünə.
İncə beldə gümüş kəmə
Düzülübdü pul üstünə.

Gördün ki, yarın yar deyil,
Tərkinə qılmaq ar deyil,
Gen dünya sənə ar deyil,
Get birini al üstünə.

Hüseyn ağlar zarı-zarı,
Getməz könlünün qubarı.
İtirmişəm nazlı yarı,
Durum çıxım yol üstünə.

LAYIQDI

Sallanıb gedən salatın,
Qaşın kamana layıqdi.
Aşıqlar sənin əlindən
Çəksə amana, layıqdi.

Öldürməz sevən sevəni,
Bağdan qovmaz gül dərəni,
Yolunda canın verəni
Saxla, mehmana layıqdi.

Söyün deyərlər adıma,
Qırqlar yetişsin dadıma.
Yarım düşəndə yadıma
Yana pərvana, layıqdi.

MƏNDƏN

Yeri dağlar, sənle həmdəm olmaram,
Dağlar, əsirgədin qarı da məndən,
Seyrağının tənə-tənə sözləri,
Bir gün ayrı salar yarı da məndən.

O köynəyin, o çarpazın, bu bağın,
O süsənin, o sünbülün, bu bağın,
Nə müddətdi bağbanıydım bu bağın,
Bağban, əsirgədin barı da məndən.

Boylanırsan oğrun, baxırsan qıyqac,
Dodağın şərbəti dərdimə əlac,
Hüseyni elədin zəlili möhtac,
Aldı bu dövləti, varı da məndən.

SARI GÜL

Yarın bağçasında üç gül açılıb,
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül.
Hər üçü də bir-birindən öyməli,
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül.

O ağ gülün qapısından baxmalı,
Qızılgülü al yanağa taxmalı,
Sarı gülü dəstə tutub qoxmalı,
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül.

Ağ gülü bənzətdim göy göyərçinə,
Şəkər əzib dəhanının içinə,
Hüseyn müştəq olub gülün üçünə,
Ağ gül, qırmızı gül, bir də sarı gül.

OYNASIN

Başına döndüyüm toy adamları,
Siz də deyin, toya gələn oynasın.
Adını demirəm, eldən ayıbdı,
Qəmzəsi bağrımı dələn oynasın.

Bir tuba boyludu, züfləri dəstə,
Dərdini çəkməkdən olmuşam xəstə,
İşarət eylərəm anlayan kəsdə,
Dostunun qədrini bilən oynasın.

Duman gəldi, uca dağı bürüdü,
Yar qəhri çəkməkdən canım çürüdü,
Bu məclisdə əyləşənin biridi,
Yaşmağın altından gülən oynasın.

Dostlar arasında hey ola düzlük,
Olmaya xayınlıq, həm ikiüzlük,
Her əlində vardı bir ala yüzlük,
Yüzlüyü əlinə alan oynasın.

Şəmkirli Söyünəm, elərəm fəğan,
Yaş yerinə didələrim tökər qan,
Həm gəlindi, həm gözəldi, həm cavan,
Məni bu dərdlərə salan oynasın.

ON BEŞ İL

Bəlkə məni nəzərindən salan var,
Yada salmaz üç il, beş il, on beş il.
Heç deməzmi mənim dərdim çəkən var,
Həsret qalar üç il, beş il, on beş il.

Dərya elmim vermək olmaz ay ada,
Təbib olan, çağır gəlsin aya da,
Göz görməsə, ağıl salmaz a yada,
Gəl görməyə üç il, beş il, on beş il.

Aşiq Söyün qalib dərd ayağında,
Xəstə şəfa bular dərd ayağında,
Ahu seyr eləyər dərd ayağında,
Ovçu gözler üç il, beş il, on beş il.

XOŞ GƏLDİN

Qədəm qoyub asta-asta,
Sən bu diyara xoş gəldin!
Süzdürüb ala gözləri,
Qaşları qara, xoş gəldin!

Oğrun durub, qiya baxdın,
Müjganın sinəmə çaxdın,
Cismimi yandırıb yaxdın,
Alışdım nara, xoş gəldin!

Qaynayıb, peymanım dolub,
Saralıb gül rəngim solub,
Həsretin çəkməkdən olub,
Sinəm sədpara, xoş gəldin!

Dostun vəfasını gördüm,
Seçib, sevib, könül verdim,
Təzələndi köhnə dərdim,
Dərdimə çara, xoş gəldin.

Sinəmdi eşqin dəftəri,
Sənsən dilimin əzbəri,
Yazıq Aşiq Ələsgəri,
Çəkməyə dara, xoş gəldin!

CEYRAN

Durum dolanım başına,
Qaş, gözü qara Ceyran!
Həsretindən xəstə düşdüm,
Eylə dərdə çara Ceyran.

Söz eşidib ərzim qansan,
Mən yanırım, sən də yansan.
Özün bir tülək tər lansan,
Niyyə uydun sara, Ceyran?!

Ələsgərəm, abdal ollam,
Eşqin girdabında qallam,
Küsdürmüşəm, könlün allam,
Yalvara-yalvara, Ceyran.

DƏYMƏMİŞ

Dad sənin əlindən, a qanlı fələk!
Könül həsrət qaldı yara dəyməmiş!
Köhnə yaram qövr eylədi təzədən,
Təbib neştər vurdu yara dəyməmiş!

Gözüm qaldı əlif, beydə, yasında,
Yaradım, kömək eylə ya sində.
Qaldım səməndər tək qəm dəryasında,
Yandı balü-pərim nara dəyməmiş!

Ələsgər, üsyanın çıxıbdı sandan,
Öldürsən zənburu, əl çəkməz şandan,
Hərcaydan, müxənnəsdən, nadandan,
Nə söz qaldı sənətkara dəyməmiş?!

DÜŞƏRSƏN

Məğrurluq cəyləyib, ustadam demə,
Vaxt olar, bir yerdə dara düşərsən.
Baş tülək deyilsən, çolpa balasan.
Sərgərdan qalarsan, tora düşərsən.

Alçaqda dayan ki, çıxasan başa,
Tülküsen, aslanla girmə savaşa,
Gəl yapışma gücün çatmayan daşa,
Götürə bilməzsən, zora düşərsən.

Bizə satmağınan işvə-nazını,
Zimistana döndərəm yazını,
Soyaram libasın, allam sazını,
Yal-quyruğu yoluq, yola düşərsən.

Saxla dilin, özün üçün yağıldı,
Aşiq Ələsgərin odlu çağıldı,
Çalar qaynağına, səni dağıdı,
Göydən yerə para-para düşərsən.

DAĞLAR

Bahar fəsli, yaz ayları gələndə,
Süsənli, sünbüllü, lalalı dağlar.
Yoxsulu, ərbabı, şahı, gedanı
Tutmaz bir-birindən aralı dağlar.

Xəstə üçün təpəsində qar olur,
Hər cür çiçək açır, lələzar olur,
Çeşməsindən abi-həyat car olur,
Dağıdır möhnəti, mələli dağlar.

Yazın bir ayıdı çox yaxşı çağın,
Kəsilməz çeşmədən gözəl yığnağın,
Axtarma motalın, yağın, qaymağın...
Zənbur çiçəyindən bal alı, dağlar,

Yayın əvvəlində dönürsən xana,
Son ayda bənzərsən yetkin bostana,
Payızın zəhməri qoyur virana,
Dağıdır üstündən cələli, dağlar.

Gahdan çiskin tökər, gah duman eylər,
Gah gəlib-gedəni peşiman eylər,
Gahdan qeyzə gələr, nahaq qan eylər,
Dinşəmər haramı, halalı dağlar.

Ağ xalat bürünər, zərnişan geyməz,
Heç kəsi dindirib keyfinə dəyməz,
Sərdara söz deməz, şaha baş əyməz,
Qüdrətdən səngərli, qalalı dağlar.

Küçər ellər, düşər səndən aralı,
Firqətindən gül-nərgizin saralı,
Ələsgər Məcnun tək yardan yaralı,
Gəzər səndə dərddli-nalalı, dağlar.

GƏRƏKDİ

Aşiq olub diyar-diyar gəzənin,
Əzəl başda pürkamalı gərəkdİ.
Oturub-durmaqda ədəbin bilə,
Mərifət elmində dolu gərəkdİ.

Xalqa həqiqətdən mətləb qandıra,
Şeytanı öldürə, nəfsin yandıra,
El içində pak otura, pak dura,
Dalışınca xoş sədalı gərəkdİ.

Danışdığı sözün qiymətin bilə,
Kəlməsindən ləli gövhər süzülə,
Məcəzi danışa, məcəzi gülə,
Tamam sözü müəmmalı gərəkdİ.

Arif ola, eyham ilə söz qana,
Naməhrəmdən şərm eyləyə, utana,
Saat kimi meyli haqqa dolana,
Doğru qəlbi, doğru yolu gərəkdİ.

Ələsgər, haqq sözün isbatın verə,
Əməlin mələklər yazı dəftərə,
Hər yanı istəsə, baxanda görə,
Təriqətdə bu sevdalı gərəkdİ.

SARIKÖYNƏK

Cilvələnilib nə qarşında durubsan,
Anam sənə qurban, ay sariköynək!
Mələksən, çıxıbsan cənnət bağından,
Heç kim olmaz sənə tay, sariköynək!

Doymaq olmur işvəsindən, nazından,
Fərə kəklik kimi xoş avazından,
Yel vurdu, ürbəndi atdı üzündən,
Elə bildim doğdu Ay, sariköynək!

Gözəlsən, tərifiñ düşüb mahala,
Zər kəmər yaraşır qaməti-dala,
Ləb qönçə, diş inci, yanağın lala,
Çəkilib qaşların yay, sariköynək!

Gərdənə yaraşır qızıl hamayıl,
Görənin ağlını eyləyir zayıllı,
Həsretin çəkənlər olubdu sayıl,
Yığır qapılardan pay, sariköynək!

Tuti dilli, sərv boylu Salatın!
Yoxdu mərhəməti bu səltənətin.
Göndər gəlsin Ələsgərin xələtin,
Eyləmə əməyin zay, sariköynək!

GÖRMƏDİM

Bivəfanın, müxənnəsin, nakəsin
Doğru sözün düz ilqarın görmədim.
Nəmərdin dünyada çox çəkdim bəhsin,
Namusun, qeyrətin, arın görmədim.

Nəmərdir özümə mən dost eylədim,
Yolunda canıma çox qəsd eylədim,
Söyüddən bağ saldım, peyvəst eylədim,
Almasın, heyvasın, narın görmədim.

Nəfs aldatdı, hər yetənə xan dedim,
Bihuda kollara gülüstan dedim,
Əbəs yerə bivəfaya can dedim,
Zəhmətin çox çəkdim, karın görmədim.

Huşum çaşdı, düşdüm olmaz oyuna,
Yetmədim gözəlin əsli-soyuna,
Aşiq oldum simasına, boyuna,
Hayıf ki, kamalda dərin görmədim.

Ələsgər, elmində olma nəbələd,
Doğru söylə, sözün çıxmasın qələt,
Şahiddə iman yox, bəydə ədalət,
Alimlərin düz bazarın görmədim.

AYAĞA QARQAR

Var olsun Qarabağ, əcəb səfadi,
Başa Xaçın axar, ayağa Qarqar.
Göyçə qar əlindən zara gəlibdi,
Muğan həsrət çəkər, a yağa qar, qar...

Ahən gəzər, səngə verər mər dana,
Mərd oğulun qəhrin çəkər mərd ana.
Mərd iyid meydanda durar mərdana,
Müxənnət yapışar ayağa, qarqar.

Ələsgəri çəkməyinen ala' sən,
Geyinibsən, yar, qəddinə ala sən.
Lazımdı ki, qərrib könlün alasan,
İncidərsən, sənə, ay ağa, qarqar.

¹ Ala çəkmək - aldatmaq

AY ÜZƏ, ÜZƏ

Ay nazənin, dərđin mənəim canımı
Az qalıb incəldə, ay üzə, üzə,
Alıbsan əlimdən din-imanımı,
Müştaq eyləyibsən ay üzə, üzə.

Yar, məskənim astanamı, dərđimi?
Kamil bağban gülü bağdan dərđimi?
A bimürvət, dərđin mənəim dərđimi
Artırıb, yetirib a yüzə, yüzə.

Yazıq Ələsgəri oda salıbdı,
Fələk gözəndən salıb, o da salıbdı.
Çəsmə kənarında oda salıbdı,
Cumub sona kimi ay üzə-üzə.

¹ Dər - qapı

NARIN ÜZ

Könül, sən ki düşdün eşqin bəhrinə,
Narın çalxan, narın silkin, narın üz!
Dost səni bağına mehman eyləsə,
Almasın dər, gülün iylə, narın üz!

Tikdiribsən qəsr, cyvan, oda' sən,
Bu nökrənin, o sevdiiyin, o da sən.
Qıya baxdın, mənəi saldın oda sən,
İnsaf eylə, gəl könlümün narın üz!

Aşiq olan sözüñ deməz tərsinə,
Tər gəzən dünyada gedər tər sinə.
Tər sinəyə qismət olsun tər sinə,
Narın üzə qoy söyləsin narın üz!

Ürüsxət ver, sözüñ deyim, Qayım ağa!
Yuyar qəssal qəddim, bükər qayım ağa.
Ləzzət verər bal qatanda qaymağa,
Onlardan da şirin olar narın üz.

Tərlansan, ovlatma sarı, dur gedək,
Bu sınıq könlümü sarı, dur gedək!
Ələsgərəm, bizə sarı dur gedək!
Bir dərđimi eyləyibsən, Narın, üz!

¹ Oda - otaq

HƏMAYİL EYLƏ

Şahmar zülfün bədnəzərdən daldala,
Çinlə, gərdəndə, hamayil eylə!
Aç niqab altundan mah camalını,
Aləmi hüsnünə ha mayil eylə!

Fərhad Şirin sevdi, Aşiq Yaxşı yar,
Təbib sənsən, gəl yaramı yaxşı yar!
Yaxşı yara qismət olmur yaxşı yar,
Həm sözdən mətləb qan, həm ayıl eylə!

Ələsgər, dər bağdan yaxşıca nana,
Mərd iyid kəc baxmaz yaxşıca nana.
Yaxşı can yetişsə yaxşı canana,
Həmi günü xoş keçər, həm ay-il eylə.

BİR GÜN

Könül, səndən gileyliyəm,
Yaxşı-yaxşı yazar bir gün.
İki mirqəzzəb əyləşib,
Çək əlindən hazar bu gün.

Ey yükü tunc olan kimsə,
Nağdısı vec olan kimsə,
Nütfədən¹ kəc olan kimsə,
Doğru yoldan azar bir gün.

Yazıq Musa eylər dilək,
Bu qəm qoymaz bizi gülək,
Demədimmi çərxi-fələk,
Bu dövrənin pozar bir gün.

¹ Nütfə - maya, toxum

TELLİ SAZIN

Məclisləri abad eylər,
Nə günahı telli sazın?
Məlul köüllər şad eylər,
Nə günahı telli sazın?

Yeki şəcər, yeki demir,
Ara vurmur, yalan demir,
And içməyir, rüşvət yemir,
Nə günahı telli sazın?

Fikrini vermir qələmə,
Zülüm eyləmir aləmə,
Pulunu vermir sələmə,
Nə günahı telli sazın?

Yoldan çıxıb, yolun azmır,
İblis kimi ara pozmur,
Molla kimi cadu yazmır,
Nə günahı telli sazın?

Musa vəsfın söylər saza,
Ruh verir gəlınə, qıza,
Oxşamır o şeyidbaza,
Nə günahı telli sazın?

KÖNLÜM

Nə qalıbsan qəm əlində,
Üstü duman olan könlüm,
Su üzündə gəmi kimi,
Gəşt eyeləyib dolan, könlüm!

El köçüb, dalda qalıbsan,
Özünü oda salıbsan,
Xaraba tək boşalıbsan,
Nədən oldun talan, könlüm?

Sinəndəki kaman-oxdu,
Dövrən zalım, cəfan çoxdu,
Qurban deyir yerin yoxdu,
Ay sərgərdan qalan könlüm!

ÇƏTİNDİ

Təbib yox, cərrah yox, bulunmaz əlac,
Sağalmaz, qurtarmaz, yara çətindi.
Zülümdü mərd ola namərdə möhtac,
Yamandı ayrılıq, ara, çətindi.

Hələ var dağlarda Məcnun nələsi,
Gəlir qulağıma, kəsilmir səsi.
Qırılsa sağalmaz könül şüşəsi,
Bilməz, olsa para-para, çətindi.

Ağlarım, gözümdən tökərəm yaşı,
Sınəmi yandırır möhnət atəşi,
Sərrafə yükləmək gövhərsiz daşı,
Həmdəm olmaq bilqara çətindi.

Bəxtəvərdi öz bəxtindən yarıyan,
Xoş gün görüb, yarla birgə qarıyan,
Axır qanım, yoxdu yaram sarıyan,
Müşkül dərdə ola çarə, çətindi.

Tərsinə işləyir bu çərxi-dövrən,
Tələ sən deyəni demir hər zaman.
Qurban səyyad əldən uçurub tərən,
Bir də gəlib düşə tora, çətindi.

QABAĞINDA

İsmi-Pünhan yazılıbdır,
İsmi özəm qabağında.
Qəndi-şəkkər əzilibdir,
Ol sənün bal dodağında.

İncə belin surahlanır,
Xumar gözün gümrəhlənir,
Bəyaz xallar fərəhlənir,
Gülə nisbət yanağında.

Cumanın şahı sərdarı,
Elə, günə havadarı,
Bir qədəm bas bizə sarı,
Bərəkət var ayağında.

ZÜLFÜN

Hər səhərdən sıgallayıb,
Cərgə düzdün yüzə zülfün.
Gah darayıb, gah yağlayıb,
Xoş göstərdin gözə zülfün.

Zülfün kəməndin atmağa,
Gecə-gündüz oynatmağa,
Müştəriyəm, gəl satmağa,
Birin allam yüzə zülfün.

Zülfün çəkəndə şanaya,
Dönüb yaşılbaş sonaya,
Batırban əl xınaya,
Boyadıbsan tazə zülfün.

Zülfün kimi ilan olmaz,
Şair sözü yalan olmaz,
Burda qədrin bilən olmaz,
Dur, aparaq bizə zülfün.

Zülfün gərdəninə yayıb,
Görənləri bihuş qoyub,
Molla Cuma tərif deyib,
Götürübdür sözü zülfün.

NAMƏ GƏLİBDİR

Dostum yenə salam-dua göndərib,
Xublar məclisindən namə gəlibdir.
Bu dərdimin mindən biri azalmaz,
Mənə gələn deyir, kimə gəlir.

Yenə də qaynayır sərin bulaqlar,
Keçir xəyalımdan ötən o çağlar,
Niyə kimsəsizdir bizim bu dağlar,
Ondan ötrü könlüm qəmə gəlir.

Bir ağ gün görmədik dari-fənada,
Çoban Əfqan verdi ömrünü bada,
Dövrən varlıdır başdan dünyada
Kasıb niyə bu aləmə gəlir?!

İNCİMƏZMİ?!

Ləzzət çəkin, kef də görün, a bəylər,
Sizə qulluq edən ac inciməzmi?!
Sizin evinizdə buğda çörəyi.
Bizdə darı bişir. sac inciməzmi?!

Sizin libasınız İran kişmiri,
Bizim libasımız dəridir, dəri.
Bizim arvad quldur, sizinki pəri,
Ondan alırsınız bac, inciməzmi?!

Xoşuma gəlməyir bu qurğu, busat,
Çünki qəlbim olub çoxdan narahat,
Ellərin üzünə gəlməyir həyat,
Əfqan, insan olan heç inciməzmi?!

KƏKLİK

Vurulmuşam camalına,
Gəl dərdimi qan, a kəklik.
Gəlin kimi ayağına,
Sən qoymusan xına, kəklik.

Başın yaşıl, gözün qara,
Oxşayırsan nazlı yara,
Qaçma bizdən uzaqlara,
Qal bu yerdə, sona kəklik.

Qış sovuşub yaz gələndə,
Qız, gəlinlər gül dərəndə,
Onlara gəl qarış sən də,
Qaçma məndən yan, a kəklik.

Azad dolan bizim yerdə,
Sən qoymuşuq qəmə, dərdə,
Aşiq Bilal məclislərdə
Nəgmə desin sana, kəklik.

GƏLGINƏN

Salam göndərirəm, sənə Ələsgər,
Qədəm qoyub bu məqamə gəlginən,
Dost olmaq istəyən mənimlə əgər,
Bir axşam yeməyə şamə gəlginən.

Neçə yerdən sorağını almışam,
Gəldiyin yollara xalça salmışam,
Gözləyirəm ixtiyarda qalmışam,
Qonağa hazırdır xana gəlginən.

Ustadla istərəm bir qılım söhbət,
Sənətkar adına varımdır hörmət,
Bilal ariflərə eyləyir xidmət,
Şamaxıya, bizim yana gəlginən.

NEYLƏSİN?

Bəylərin zülmündə qalan bir aşıq,
Olmasın bəs günü qara, neyləsin?
Haqq sözü danışan çox aşıqları,
Çəkirlər boğazdan dara, neyləsin?

Nə haqq çatır dada, nə də ki, bəndə,
Kəndxuda qurd olub soxulur kəndə.
Acından ağlaşan kasıb görəndə,
Tuturlar atəşə, nara neyləsin?

Qəlbim haqq çağırır, dilim ədalət,
Zalıma zülm edin, məzluma hörmət,
Çox çəkib dünyada Bilal əziyyət,
Kəsilib hər yandan çara, neyləsin?

GEYİNDİ

Bahar oldu, çiçək açdı,
Güllər qırmızı geyindi.
Çırtıq dəydi, üz qanadı,
Xallar qırmızı geyindi.

Yarım yuxudan oyandı,
İncidi, küsdü, usandı.
Barmaq barmağa dayandı,
Əllər qırmızı geyindi.

Mayiləm mina gərdənə,
Ağ bədənə, gül əndama.
Zülfünə qoyubdur xına,
Tellər qırmızı geyindi.

Baş oynatdı, qıya baxdı,
Könlümün evini yıxdı.
Al geyindi, seyrə çıxdı,
Çöllər qırmızı geyindi.

Yanaqları güldən təzə,
Ağzı qaymaq, dili məzə,
Hüseyn, canan gəldi bizə,
Yollar qırmızı geyindi.

BAŞINA DOLANDIĞIM

Səhər-səhər çıx qarşıma,
Dur, başına dolandığım!
Oğrun gözlə, qıyqacı bax,
Gör, başına dolandığım!

Tellərin dönüb kəməndə,
Gözəllər olub şərməndə,
Qara saç dal gərdəndə,
Hör, başına dolandığım!

Hüseyndən aldın canını,
Apardın din, imanını.
Əsirgəmə müjganını,
Vur, başına dolandığım!

BU GÜN

Yenə bayram oldu xublar evində,
Şükür yaradana, nə cəlal bu gün.
Ay qabaxda hilal qaşlar çatılıb,
Şox salıb buxağa qoşa xal bu gün.

Yollar şölələninib dönüb çırağa,
Yar qədəmin basıb bizim otağa.
Laləzar geyinib başdan-ayağa,
Bas bağırina, telli sazı, çal bu gün.

Yar ilə çörəyi bir yeməyimiz,
Küsüşüb, barışıb, gülüşməyimiz...
Hüseyn deyər, bizim görməyimiz,
Qoşa bayram oldu dalbadal bu gün.

YAXŞIDIR

Əzəl bir adamlı dostluq eyləsən,
Onu çəksən imtahana yaxşıdır.
Baxdın gördün ilqarına kəc oldu,
Ona tapsan bir bahana yaxşıdır.

Hər kimsə ki olsa nüfədən halal,
Şirin ləhcə, xoş sədaqət düz xəyal,
Anlaxlı, həm mərifətli, pür kamal,
Kimdə olsa bu nişana yaxşıdır.

Hüseynin sözləri aşiqar olar,
Qanana nəsihət yadigar olar.
Çox gülüb danışan bilqar olar,
Bütün ilqar hər insana yaxşıdır.

YA DƏYƏ

Nə lazımdır naqabilə söz deyəm,
Xatırna ya dəyməyə, ya deyə?
Sizin olsun eyvan, otaq, alaçıq,
Bizə bəsdir ya kölgəlik, ya dəyə.

Pis övlada öyüd versə yaxşı ata,
İgid çıxıb suvar olmaz yaxşı ata,
Kamil ovçu bərəsində yaxşı ata,
Keçirəndə ya dəyməyə, ya dəyə.

Hüseyn deyər, mayil oldum Gülxara,
Geyinibdir atlas, ziba, gül, xara.
Qorxuram ki, qismət ola gül xara,
Bağban ölə, dal budağı yad əyə.

GÖZƏL QIZ

Sallana-sallana gedən gözəl qız,
Ay qız, bu güzərin bulağadırmı?
Niyə gec gəlirsən, tez qayıdırsan?
Tez gəlib, gec getmək qadağadırmı?

Mən qurbanam sən tək ayna qabağa,
Ziba zənəxdana, gülgöz yanağa.
O bəyaz bədənə, o ağ buxağa...
Şəkkərin şərbəti dodağadırmı?

Ölməyib tapaydın həyat, ay Mirzə,
Olmaq sənini kimi xəyyat, ay Mirzə,
Bərələri busan səyyad, ay Mirzə,
Canın yar yolunda sadağadırmı?

GƏLMƏSİN

Yaqutdan, yeməndən, ləldən, gövhərdən
Yük tutmayan bu bazara gəlməsin!
Bir xeyir ummasın bizim diyardan,
Gəlsə də düşəcək dara, gəlməsin!

Əyər bu meydana gəlsə də hər kəs,
Üz-üzə mənimlə çəkə bilməz bəhs,
Deyişmə başlanıb ucalanda səs,
Qərq olar atəşə, nara, gəlməsin!

Ustaddan dərş alıb sürməyən səfə,
Arif məclisində çəkəcək cəfə,
Əsəd, Nəcəf, Ələsgərdən məsafə,
Qeyri aşq bu diyara gəlməsin!

Ariflər əyləşib, el düzüləndə,
Dərya dalğalanıb, göl düzüləndə,
Sərraf seçiləndə, ləl düzüləndə,
Olacaqdır bağı para, gəlməsin!

Alimlər əyləşib, biz yoxlananda,
Xəyyat Mirzə qorxmaz yüz yoxlananda,
Ustalar seçəndə, söz yoxlananda,
Düşəcəkdir boran, qara, gəlməsin!

ŞİRİN-ŞİRİN

Başına döndüyüm vəfalı dilbər,
Dolan, gəl yanıma sən şirin-şirin.
Ala gözlərinə, qələm qaşına
Can qurban elərəm mən şirin-şirin.

Ağ üzündən rübəndini göttersən,
Miskin muradımı kama yetirsən.
Ölən vaxtı başım üstə otursan,
Verrəm Əzrailə can şirin-şirin.

Səni nişan aldım, baş vurdu gülləm,
Camalın görməsən yəqin bil ölləm.
Qalasan odlara canı şam billəm,
Deyərsən, ay Mirzə, yan şirin-şirin.

YARAŞMAZ

Namərdə yalvarmaq insafdan deyil,
Düşməne yaltaqlıq mərdə yaraşmaz.
Öyünüb desə də min yol nakışı:
Mənəm qəhrəman da, nərdə, yaraşmaz.

Hər kəs qeyrətini düşünsün özəl,
Gül olmaz söyüddən tökülən xəzəl,
Abır-həyə, hörmət bilməyən gözəl,
Çəksə də üzünə pərdə, yaraşmaz.

Qatil də özünə deməz cəlladam,
Onun işdəyinə düşməyəm, yadam,
Xalqın əhvalına yanmayan adam
Desə də şərəkəm dərdə, yaraşmaz.

Həmişə kəmhünər, sellənər, daşar,
Döyüşə girməmiş qaynayar coşar,
Yerdə iş bacarmaz, göydən danışar,
Ona gəzmək heç düz yerdə yaraşmaz.

Şəmşir məqsədinə çata yaxşıdı.
Gövhəri sərrafa sata yaxşıdı.
Yaxşı oğul, yaxşı ata yaxşıdı,
Bivecə, xeyirdə, şərdə yaraşmaz.

YADIMA DÜŞDÜ

Səhər açılarda uca dağlara,
Gün düşəndə anam yadıma düşdü.
Qulağıma həzin bir layla səsi
Yetişəndə anam yadıma düşdü.

Səhmimdə canlandı anamın ünü,
Duman kimi aldı yollar üstünü,
Bacı-qardaşıyla görüşən günü,
Sevinəndə anam yadıma düşdü.

Analar oğlunu sevir, qucaqlar,
Gəlir xəyalıma həmin bu çağlar,
Döyüşüb, deyişir dəcəl uşaqlar,
Dilləşəndə anam yadıma düşdü.

Gözlərim görəndə çəmənini, gülü,
Anıram yaylaqda şəhli sünbülü.
Yazın qaranquşu, bir də bülbülü,
Ötüşəndə anam yadıma düşdü.

Bala çağıranda meşədə əlik,
Qoca Şəmşir dinlər əlində çəlik,
Qoşulub qartala qayada kəklik,
Səsləşəndə anam yadıma düşdü.

KİMİ

Namərd sənin qulluğunda qul olar,
 Öz işin düzəldib bitənə kimi.
 İrişə-irişə üzünə gülər,
 Əli bir tərəfə çatana kimi.

Dostunu tanımaz nadan, sərsəri,
 Bu elin sözüdür nə vaxtdan bəri.
 Qoy sellər aparsan nanəcibləri,
 Bax dalınca gözdən itənə kimi.

Xoryazın ox sözü qəlbimə deydi,
 Büküb qamətimi, qəddimi əydi.
 Bildirçin də bir ay payızda bəydi,
 Darı sünbülünə yetənə kimi.

Şəmşir, görək mərd ocağın qalansın
 Hər kəs çəkər öz dilinin bəlasın.
 Qoy səni şir yesin, şir parçalasın,
 Tülkü kölgəsində yatana kimi.

DƏYMƏZ

İkiüzlü, yaltaq olan kişiler
 İsmətini satan qadına dəyməz.
 Adam var ki, səsi tutub hər yanı,
 Axtarsan, şöhrəti adına dəyməz.

Xainin, xəbisin çəkilməz dərdi,
 Onlar ölümdən daha betərdi,
 Yemə, namərdlərin aşı zəhərdi,
 Tamı turş ayranın dadına dəyməz.

Yaxşılığı kütün götürməz başı,
 Öləndə dünyadan gedəcək naşı,
 Satqının yağ-balı, ləzzətli aşı
 Mərd igidin yavan cadına¹ dəyməz.

Şəmşir dostluq dedi, bir də həqiqət,
 Xəbisə, xainə, iblisə lənət!
 Sənə bihəyanın etdiyi hörmət
 Meşədə çürümüş oduna dəyməz.

¹ Qarğıdalı unundan bişirilmiş sac çörəyi

A DAĞLAR

Mahalım, vətənim, elim, obamsan,
Çəmənlə mənzilim, yurdum, a dağlar!
Həkimim, loğmanım, dərman-davamsan,
Xəstə idim, şəfa buldum, a dağlar!

Ellər gəlib yurddan-yurda köçəndə,
Dərə, təpə, daşqın çaylar keçəndə,
Sərin bulağından əylib içəndə,
Qalmadı ürəkdə dərdim, a dağlar!

Kəpəzi, Murovu, Qıçıyığı gəzdim,
Qoşqarı, Murğuzu, Buçuğu gəzdim,
Dolandım yüksəyi, alçağı gəzdim,
Bəhmənəm, hər yanı gördüm, a dağlar!

YADIMA DÜŞDÜ

Gəldi bahar, yenə açıldı yazı,
Bizim elin dağı yadıma düşdü,
Şığıyır göllərdə sonası, qazı,
Səfəli yaylağı yadıma düşdü.

Açıbdımı görən dağlar çiçəyi,
Göyçəkdi hər elin gözəl, göyçəyi,
Sözümün doğrusu, budur gerçəyi,
Kərmənin qalağı yadıma düşdü.

Axan dərələrdən bu çaylar, sular,
Xəstənin dərindən dərmandı bular,
Mələşir düzündə qoyun-quzular,
Pəndiri-qaymağı yadıma düşdü.

Bir yan dik pilləkən, bir yanı Qonur,
Başında Çalmalı, yanında Şonur,
Yay günü içəndə dişləri donur,
O Qumlu bulağı yadıma düşdü.

Bəhmən görsə güllər, üzü ayna yar,
Yaşılbaş sonalar göldə oynayar.
Ağ samavar qapılarda qaynar,
Aynabənd otağı yadıma düşdü.

DAĞLAR!

Zimistan dolanıb bahar çatanda,
Al, yaşıl geyinib bar olan dağlar!
Şaqayıq, nərgizli, gül bənövşəli,
Süsəni, sünbülü var olan dağlar!

Xoş fəslin bahardır, ağır el gəlir,
Açılıb qönçədən lələ, gül gəlir.
Könül qəmgin olma, əhli-dil gəlir,
Sinəsində aşna. yar olan dağlar!

Bəzənirsən dağlar, nə gözəl, göyçək,
Cağırır bir-birin qərənfil, çiçək
Sərinə seyr edir topqara birçək,
Bəzənib qumaşa car olan dağlar!

Baharda eylədin əhdinə vəfa,
İman da sinəndə sürdü zövq, səfa,
Zimistan gələndə çəkirsən cəfa,
Üç ay qışı başı qar olan dağlar!

OLMAZ

Hamı xalq olunub bir qətrə sudan,
Hər yetən gədəya xan demək olmaz,
Yatıb, qəflətdədi, qalxmaz yuxudan,
Nalayıq insana can demək olmaz.

Xoş keçinsə ömür, başın tacıdı,
Tələh kəc gətirir, vaxt qıyqacıdı,
Bir tənə söz zəhrimardan acıdı,
Bilməyən nadana qan demək olmaz.

Düz çıxar həmişə mərdin ilqarı,
Müxənnətin olmaz heç etibarı.
Yığar qaynağına şahmardan ağı,
Çəkməsə nizama şan demək olmaz.

Əyri olan bilməz yolu, ərkanı,
Saxlayar könlündə şəri, böhtanı,
Bədəsil tanımaz yaxşı-yamanı,
Namərd süfrəsinə nan demək olmaz.

İman yad ellərdə candan usandı,
Hərcaıy sözlərdən hərdəm utandı,
Hər gündə cəsədim bir qətrə yandı.
Ləhzədə alışıb yan demək olmaz.

SƏNİ

Dedim, könül, nanəcibdən kənar göz,
 Bulunmaz odlara, atacaq səni.
 Nanəcibə bel bağlama dünyada,
 Düşmənin bazarında satacaq səni.

Nanəcib, yaltaqla sən çıxma yola,
 Başına gətirər bulunmaz bəla.
 Quyruğun kəsməklə qurd olmaz tula,
 Nəsildən xaindi tutacaq səni.

Növrəs İman, olmaginə diləfkar,
 Qarğa laçın olmaz, yüz etsə şikar.
 Muxənnət adama etmə etibar,
 Axır dar günündə atacaq səni.

VAR OLSUN ELLƏRİN SƏNİN

Tökülübdür ağ buxağa
 Xurmayı tellərin sənin.
 Yaraşır qaymaq dodağa,
 Şirindir dillərin sənin.

Düşmənin elləri dərdə,
 Qəm qalmasın könüllərdə,
 Gəzir dilsiz pərdələrdə,
 Sənətkar əllərin sənin.

Hüseyn oxur zildə, bəmdə,
 Qalmasın könüllər qəmdə,
 El sözləri var sinəmdə,
 Var olsun ellərin sənin.

OĞUL

Gəl atanın sözlərinə qulaq as,
Yetir əsrlərə sən diqqət, oğul,
Unutma ki, biz qonağıq dünyada,
Ömrümüzdən gedir hər saat, oğul.

Qiyətli vaxtların getməsin boşa,
Kamil sənətkar ol, həmişə yaşa,
Namusla ömrünü verginən başa,
El sənə bəsləsin məhəbbət, oğul.

Sən ya bir alim ol, ya bir sənətkar,
Öyün sənətinlə, eylə iftixar.
Yazıb-yaratdığın qalsın yadigar,
Yaşadar insanı, iş, sənət, oğul.

Xalqın sevsin səni öz oğlu kimi,
Öz ürəyi kimi, öz ağı kimi,
İgid Babək kimi, Koroğlu kimi,
Olsun ürəyində mətənət, oğul.

Dağılmasın fikrin, çaşmasın huşun,
Bir işi başlasan əzəldən düşün,
Məzəmmət etməsin səni tay-tuşun,
Olsa dost yanında xəcalat, oğul.

Aşiq Hüseyn deyər, gələcək sabah,
Sabahın nəbzini tut, ol bir cərrah,
Bilməzə yol göstər, olginən həmrəh,
Saxla bu sözümlü əmanət, oğul.

DÜNYADA

Çırpınma ürəyim, döyünmə qəlbim,
 Kiçilmə düşməne, əyilmə yada!
 Odlar ölkəsinin ucalıb başı,
 Deyilir şöhrəti bütün dünyada.

Ah çəkmə, qəm yemə, çox baxma yola,
 Ağlama, sızlama, cəlmə nala.
 Çox çəkməz yetərsən yenə vüsala,
 Dərdin artıb olmaz həddin ziyada.

Parçalanma ürək, yaralanma sən,
 Təzə bütövləndin, parçalanma sən,
 Vəfalı dostundan aralanma sən,
 Dolan arxasınca, dolan piyada!

Çətindir ölümdən yaman ayrılıq,
 Eylədi qəddimi kaman ayrılıq,
 Sıxsı da Hüseyni zaman, ayrılıq,
 Dostundan əl çəkməz, dönməz nəbada!

VAR

Aydınlıqdan qaçan, kölgədə itən,
 Qaranlıqdan kolda yatanlar da var.
 Məqsədsiz yaşayıb, əyri yol tutan,
 Ümməna daş-torpaq atanlar da var.

Düz getməyən haqiqətin yoluyla
 İşləməyən öz yurdunda eliylə.
 Vəcdanını, namusunu əliylə
 Özü tək nadana satanlar da var.

Bilmir ismətinə, bilmir arını,
 Salır ayaq altı öz vüqarını,
 Verib özgələre ixtiyarını,
 Özgə ətəyindən tutanlar da var.

Lal xoruz tək vədəsində banlamır,
 Pis işində öz-özünü danlamır,
 İndiyədək anlamayıb, anlamır,
 Boş danışib, ara qatanlar da var.

Ətirli gülləri üzmək istəyən
 Üzüb yaxasına düzmək istəyən,
 Qəvvaslıq bilməyən, üzmək istəyən,
 Hüseyn, ümmənlərdə batanlar da var.

QURBAN OLUM

Harda varsa insanlığın,
Kamalına qurban olum.
Ahil qanan cavanlığın,
Xəyalına qurban olum.

Harda varsa ctibarın,
Təmiz eşqin, namus, arın.
Vəfası düz olan yarın,
Halalına qurban olum.

Harda varsa qananların,
Aşiqiyəm o canların.
Vətən üçün yananların,
Mələlinə qurban olum.

Harda varsa haqqa hörmət,
Odur mürvət, odur qiymət.
Azafliyam, səmimiyyət,
Amalına qurban olum.

ANA

Yaranmış varlığın mehri ülfəti,
Ali təbiəti anadır, ana.
Bəşərin dünyası, canı, qüdrəti,
Eşqi, məhəbbəti anadır, ana.

Anasız yaranmaz aləmdə insan,
Anasız yaranmaz dahi, qəhrəman.
Anasız yaranmaz əsr, vaxt, zaman,
Həyatın zinəti anadır, ana.

Anadır, Azafli, qəlbində atəş,
Ülviyyət, ünsiyyət, mətanət, məhvəş.
Anadır gözəllik, su, torpaq, günəş,
Hökmün zərurəti anadır, ana.

ATA

Ata olmasaydı, aləm olmazdı,
Xaliqin qüdrəti atadır, ata.
Günəş kainata şölə salmazdı,
Nuri-səxavəti atadır, ata.

O elə arxadı, hər dağdan uca,
Əvəz olunmazdı min taxtı-taca.
Övlad üçün özün çaxar qılınca.
Mətin dəyanəti atadır, ata.

Ey Azafli, mənaların mənəsi,
Ürəyində min baharın havası.
Yerin, göyün, ərşin, gürşün əsası,
Ər kişi xilqəti atadır, ata.

AMANDIR

Cavanlığın, məhəbbətin eşqinə.
Ağarmayın, a saçlarım, amandır.
Düz ilqarın, sədaqətin eşqinə,
Ağarmayın, a saçlarım, amandır.

Haqq aşığı yaranıbdır qəm çəko,
Ürəyimə saldım qara xal, ləkə.
And verirəm saf vicdana, məsləkə,
Ağarmayın, a saçlarım, amandır.

Elə bildim dağ başını qar alıb,
Ayaz vurub, çiçəkləri saralıb.
Görən deyir aşiq daha qocalıb,
Ağarmayın, a saçlarım, amandır.

Baş titrəyər, əl uçunar, zar ağlar,
Ney inildər, saz sızıldar, tar ağlar,
Həs-rət-həs-rət baxar-baxar, yar ağlar,
Ağarmayın, a saçlarım, amandır.

Azafliyam, ağ saqqalım bir yana.
Gənclik getdi oldum dəli-divana.
Deyəcəklər dözəmmədi hicrana,
Ağarmayın, a saçlarım, amandır.

ELSİZ OLMASIN

Təbiət yaradan bəşər oğluyam,
 Həyatım, dövrənəm elsiz olmasın.
 Ellər aşiqiyəm, elə bağliyam,
 Nə canım, nə qanım, elsiz olmasın.

Dünya neyləyərdi el olmasaydı,
 Tarix nə deyərdi el olmasaydı,
 Aşiq nə söylərdi el olmasaydı,
 Nə şerim, dastanım elsiz olmasın.

Eldir səadətım, eldir qüdrətım,
 Eldir məhəbbətım, eldir hörmətım,
 Eldir mərhəmətım, şanıım, şöhrətım,
 Cahanım, zamanım elsiz olmasın.

Elsiz hakim olmaz, nə də hökmdar,
 Elə xain çıxan olar tarimar,
 Elsiz şair olmaz, nə də sənətkar.
 Nə canım, cananım, elsiz olmasın.

Olsam da dünyanın cahi-calalı,
 Olsam da aləmin gövhər, zülalı,
 Olsam da dağların qoca qartalı,
 Nə zirvəm, asmanım elsiz olmasın.

Azafılı Mikayıl, Azafılı kəndim,
 Elim Azərbaycan, hər bərəm, bəndim,
 Mən eldən oxudum, eldən öyrəndim,
 Bu günüm, bir anım elsiz olmasın.

YAMANLIĞA UYMADIM

Mən ellər aşığı elin oğluyam,
Ellərsiz günümü bir gün saymadım.
"Xeyir-şər qardaşdı". - deyib atalar,
Getdim, heç birinə fərq də qoymadım.

Qanana can dedim, qəlbim şad oldu,
Qanmaza dərs dedim, əmək bad oldu,
İstər qohum oldu, istər yad oldu,
Ayırmadım, yamanlığa uymadım.

Könüllər mülkünün sultanı oldum,
Buludtək boşaldım, dəryatək doldum.
Dosta sirdaş oldum, şaraldım-soldum,
Pünhanı sirrini aşkar yaymadım.

Dünya cifəsindən doymayan gördüm,
Gündə yüz havaya oynayan gördüm.
Varınan, dövlətnən qaynayan gördüm,
Mən öz sənətimlə coşdum, qaynadım.

Kamandaram, çaldım telli sazımı.
Məclislər dinlədi xoş avazımı,
"Ellər" dedim, ellər çəkdi nazımı,
Vətənimə məhəbbətdən doymadım.

AZƏRBAYCAN

Sənə can demişəm, Azərbaycanım!
Dinim-imanımsan dinlər içində.
Harda dara düşsəm qaynayar qanım,
Ünüm sənə çatar ünlər içində.

Sənət meydanında qurulub xanam,
Bir sazım-sözümdü barım-barxanam.
Mən sənə bağlıyam, mehriban anam,
Milyonlar içində, minlər içində.

Aşiq Kamandarı hərdən yad elə,
Ən gözəl günlərin öndədir hələ.
Bakımla Təbrizim versin əl-ələ,
Mən yaşa xoş aylar, günlər içində.

İNSAN

Əgər olmasaydı qurmaq həvəsi,
Əzəldən cahana gəlməzdi insan.
Zülmət gecələrin, çətin günlərin
Ox təkı bağrını dəlməzdi insan.

Uca zirvələrdə qar olmasaydı,
Aşıqlar qəlbində yar olmasaydı,
Haça bulaqlarda nar olmasaydı,
Gözəllik sözünü bilməzdi insan.

Əkbər səadətdən ilhamlar alar,
Yorulmaz həyatda, zəfərlər çalar,
Qalxar el göznüdə, qəhrəman olar,
İgidsə, əbədi ölməzdi insan.

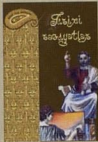
ÇOBAN DAĞINDA

Kim güzar eyləsə Ceyran çölünə,
Onun töhfəsi var Çoban dağında,
Qoyunlar mələşir, atlar kişnəyir,
İgidlər bəhsi var Çoban dağında.

Yanları yarıpızdır durna göllərin,
Harayı gözəldir qıjov sellərin.
Bizim mahalların, bizim ellərin
Sürülər dəsi var Çoban dağında.

Çobanlar gülüşür ocaq başında,
Özğadır nəfəsi burda qışın da.
Gəlin, qonaq olun Şirək daşında,
Əkbərin səsi var Çoban dağında.

AZF-254974

AŞIQ ŞEİRİ

